

Вх. № 18/265 від 18 травня 2026 року.

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Коломієць Володимир Іванович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням здійснити перевірку на відповідність частині першій статті 3, статті 6, частині другій статті 8, частині третій статті 22, частині першій статті 24, частині першій статті 58, статті 64, пункту 14 частини першої статті 92, частині другій статті 131-1 Конституції України (конституційність) припису абзацу сьомого статті 7 Закону України „Про Державний бюджет України на 2025 рік“ від 19 листопада 2024 року № 4059–ІХ (далі – Закон № 4059) у редакції до внесення змін Законом України «Про внесення змін до Закону України „Про Державний бюджет України на 2025 рік“» від 20 серпня 2025 року № 4571–ІХ (далі – Закон № 4571), яким встановлено з 1 січня 2025 року прожитковий мінімум на одну особу в розрахунку на місяць для працевдатних осіб, який застосовується для визначення посадового окладу прокурора окружної прокуратури, – 1 600 гривень.

Коломієць В.І. твердить, що унаслідок застосування Сьомим апеляційним адміністративним судом припису абзацу сьомого статті 7 Закону № 4059 у редакції Закону № 4571 було „порушено визначене Конституцією України: право на достатній життєвий рівень; право мати рівні конституційні права і свободи та гарантія відсутності привілеїв; гарантія, що існуючі права та свободи не можуть бути звужені або скасовані при прийнятті нових законів або внесенні змін до чинних законів; гарантія, що конституційні права і свободи людини і громадянина не можуть бути обмежені, крім випадків, передбачених Конституцією України“. Скаржник також вважає, що оспорюваний припис Закону № 4059 не відповідає принципу юридичної визначеності; позбавляє прокурорів можливості планувати своє життя та професійну діяльність, що є непрямою формою утиску прав.